

Skibsfarten i mange Retninger, og fortsætter han — jeg skal med den høitærede Formands Tilladelse oplæse det 3ar Ord —: „Jeg skal saaledes kun eksempelvis fremhæve, at dette Lovforslag, og da navnlig Bestemmelsen i § 2 om Mellemhavnene, allerede har ført til Undersøgelser og Oplysninger, som have vist, at der er væsentlig Trang til Redskættelser og Begunstigelser for den Klasse af Smaaskibe, som ikke kunne falde ind under Paragrafens Bestemmelser, navnlig dem, som fare fra Sjælland med den almindelige Destination, Norge, hvor altsaa de forskellige Havne, som de anløbe, ikke kunne falde ind under Begrebet „Mellemhavn“, idet den nemlig søge til de forskellige Havne, hvor de kunne vente at affætte deres Varer, og seile fra den ene Havn til den anden, indtil de have faaet dem afhændede.“ Det er et Tilfælde, af dem, jeg sigter til, og hvor det ogsaa af den daværende Udenrigsminister var udtrykkelig anerkjendt, at man maatte se at gjøre Noget for disse Skibe. En anden Klasse Skibe skal jeg tillade mig at nævne. Det er de mange mindre, dels Dampskibe, dels Seilskibe, som fare her paa Østersøen og Kattegattet. De ere ganske vist efter de Oplysninger, jeg har kunnet faae, i usforholdsmæssig Grad bebyrdede med Konsulatsgifter. Til Sammenligning skal jeg tillade mig at anføre, at saadan et mindre Dampskib paa 152 Registrertons har i Løbet af 5 Maaneder været 36 Gange i Havn, deraf 6 Gange i danske Havne, hvor der ikke er nogen Konsulatsgift at betale. Det naaede kun 3 Gange at komme saa hyppig til en Havn, at det blev fri for at betale Konsulatsgifter der. Men derimod har det i 5 Maaneder betalt Konsulatsgifter 27 Gange. Det beløb sig for dette Skib i 5 Maaneder til 256½ Kr. og for et 3ar til 615 Kr., altsaa til ikke mindre end 4 Kr. pr. Registrerton. Til Sammenligning dermed skal jeg anføre et andet Skib, et større Skib paa 1104 Registrertons, der farer paa større Farter. Dette har betalt 2080 Kr. i Løbet af et 3ar. Det er allerede et meget anseeligt Beløb; men man vil strax se, at det dog ikke engang løber op til 2 Kroner for hver Registrerton. Jeg tror saaledes, at det maa erkjendes, at er der Grund til Væmpelse for de Skibe, der fare i faste Ruter, er der ikke mindre Grund til Væmpelse for de smaa Skibe, der fare paa kortere Ruter eller, som anført, seile fra Havn til Havn. Jeg skulde derfor hensille, naar Lovforslaget gaar til Udvalg, og man bliver staaende ved det i det Væsentlige, som det nu er, uden at komme ind paa et helt andet System for Konsulatsgifterne, saa at søge at faae til-

føiet en Bestemmelse til Gunst ogsaa for disse smaa Skibe. Det kan nemlig ikke negtes, at de mindre Rhedere have sølt sig noget stufede ved dette Lovforslag, fordi de ikke ere blevne noget gunstigere stillede i saa Henseende, og de havde efter den daværende Udenrigsministers Udtalelse i 1867 havt en vis Grund til at vente, at man vilde komme ind paa at varetage ogsaa deres Interesse paa dette Punkt. — Da jeg har Ordet, maa jeg maasse endnu tilføie en enkelt Bemærkning om § 2, om hvis Redaktion flere af de foregaaende ærede Talere have udtalt sig. Det ses af denne § 2, at det er Meningen, at naar Loven træder i Kraft, skal der ikke i Skibsfager erlægges hderligere Afgifter til vedkommende Konsul eller Vicekonsul. Som Skibsfager nævnes i Motiverne kun to Sager, nemlig Gebyrer for Attestation og Autorisation af Logbogen og Gebyr af 6 Ore pr. Ton for Attestation af de Varefortegnelser og Sundhedsbeviser, hvormed Skibe, saavel danske som fremmede, der besøge Sælland og Færøerne, skulle være forsynede. Men det ses samtidig af Motiverne, at det egentlig kun er Meningen at lade den ene af disse Afgifter falde bort, nemlig den, der erlægges for Attestation og Autorisation af Logbogen, medens den anden skal blive ved at bestaa. Det forekommer mig ikke at stemme ganske med § 2, der taler om Embedshandlinger, som ikke ere Skibsfager, ganske i Almindelighed, saa der maatte vel ske en Redaktionsforandring i saa Henseende. Jøvrigt er jeg ikke ganske sikker paa, om der ikke er andre Gebyrer, der erlægges til Konsuler, som kunne siges ogsaa at være Gebyrer i Skibsfager, f. Ex. de Gebyrer, der erlægges i Følge Loven af 2den Juli 1880 § 35, eller som kunne komme til at erlægges i Følge denne Paragraf for Sundhedsattestationer. Det er jo imidlertid Noget, som, naar Forslaget kommer i Udvalg, vil kunne blive nærmere undersøgt.

Martensen: Efter de Udtalelser, der ere faldne fra forskellige Sider, vil jeg kunne fatte mig i større Korthed om dette Lovforslag, end jeg ellers havde tænkt at ville, idet jeg fuldt ud kan slutte mig til, hvad der er fremkommet fra de ærede Talere, og navnlig til, hvad der er udtalt af det ærede 7de Medlem for 1ste Kredts (H. Hansen). Jeg er enig med det ærede Medlem i den Betragtning, at man maa ønske en større Moderation, en flydigere Redskættelse af Konsulatgebyrerne, end her er foreslaet. Det er jo det høie Thing bekjendt, at Skibsfarten for Tiden er ganske overordentlig trykket. En stor Del